

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415211801
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4415211801.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, v právnej veci žalobcu: COFIDIS SA, Parc de la Haute Borne, avenue Halley 61, Villeneuve d' Ascq, CEDEX 598 66, Francúzska republika, konajúca prostredníctvom organizačnej zložky: COFIDIS SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Bratislava - mestská časť Petržalka, Einsteinova ulica 11/3677, IČO: 50 595 628, zastúpená alianciaadvokátov ak, s.r.o., so sídlom Bratislava, Vlčkova 8/A, IČO: 36 679 771, proti žalovanej: L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom V., J. XX, zastúpená Advokátska kancelária Prachová & Partners, s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Miletičova 21, IČO: 50 491 300, o 1.918,35 eura s prísl. a o vzájomnej žalobe žalovanej o zaplatenie 5.074,19 eura, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. januára 2018, č. k. 6C/378/2015-254, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobcu proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 226,32 eura o d m i e t a .

V časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu o zákonných úrokoch z omeškania vo výške 8,05 % ročne z požadovaných istín, v časti výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej sumu 4.946,62 eura, ako aj výrokov o náhrade trov konania (III. a IV.) rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1. Okresný súd Nové Zámky (do 30.6.2016 ako súd prvého stupňa v zmysle § 9 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „OSP“ a od 1.7.2016 ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 8. januára 2018, č. k. 6C/378/2015-254, konanie o zaplatenie istiny v sume 1.876,82 eur zastavil. Žalovanú zaviazal na povinnosť zaplatiť žalobcovi 226,32 eura, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

1.2. O vzájomnej žalobe žalovanej rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej sumu 4.946,62 eura, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku vzájomnú žalobu žalovanej zamietol.

1.3. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. O trovách vzájomnej žaloby rozhodol tak, že žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania o vzájomnej žalobe žalovanej s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 39, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2, § 451 ods. 1, 2, § 456, § 489, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 2, 3, zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej

len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“), § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“).

3. Prvoinštančný súd po vykonanom dokazovaní zistil, že žaloba žalobcu je dôvodná len v časti o zaplatenie sumy 263,36 eura. Medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o úvere, ktorou bol žalovanej poskytnutý zo strany žalobcu úver v sume 4.400 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach v sume 195,29 eura po dobu 48 mesiacov, prvá splátka bola splatná 20.07.2012, v zmluve bola uvedená celková výška úveru 9.373,92 eura a bola uvedená RPMN v výške 52 %. V zmluve bol uvedený jednorazový spracovateľský poplatok v sume 1.499,73 eura a ročná úroková sadzba vo výške 23,51 %. Z obsahu uvedenej zmluvy vyplýva, že úver bol poskytnutý za účelom kúpy osobného motorového vozidla Škoda Octavia Diesel, 1,9 TDI Elegance, rok výroby 2002, EČV: B za kúpnu cenu 5.500 eur. Zároveň v uvedenej zmluve bolo uvedené zabezpečenie úveru a to zabezpečovacou zmluvou a ručiteľským vyhlásením, pričom prílohou uvedenej zmluvy bol prehľad jednotlivých splátok úveru s uvedením výšky splátky, dátumu splátky s tým, že bolo uvedené, aká časť splátky sa uhradza na istinu a aká časť splátky sa uhradza na úrok. Zároveň súčasťou uvedenej zmluvy boli všeobecné podmienky žalobcu. Súd mal za preukázané, že žalovaná uhradila 26 splátok úveru celkom v sume 5.236,62 eura, pričom však žalovaná uhradila po podaní žaloby 2.236,01 eura, a teda žalovaná ku dňu 01.12.2016 uhradila žalobcovi 7.556,62 eura. Súd mal za preukázané, že žalobca mal výdavky s predajom motorového vozidla v sume 263,36 eura, ktoré pozostávajú zo sumy 83 eur náklady na odmenu znalca za vypracovanie znaleckého posudku, náklady za pohonné hmoty v sume 30 eur, zo sumy 150,36 eur ako provízie za predaj motorového vozidla, avšak v písomnom podaní zo dňa 15.05.2017 uviedol, že žiada náklady súvisiace s predajom uvedeného motorového vozidla v sume 226,32 eura. Súd mal za preukázané, že kúpna cena uvedeného motorového vozidla, za ktorú bolo toto predané, predstavovalo sumu 1.790 eur. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná suma 1.918,35 eura predstavuje rozdiel medzi celkovou sumou úveru 5.947,25 eura a sumou 2.537,23 eura a sumou 1.491,67 eura, ktorá predstavuje výťažok z predaja motorového vozidla.

4. Súd uzavrel, že uvedený úver je bez poplatkov a úrokov, keďže uvedená úverová zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno a), i), j) zákona č. 129/2010 Z.z. a preto uvedený úver súd podľa § 11 ods. 1 písmeno a) považoval za bezúročný a bez poplatkov. Súd zároveň mal s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. t) Občianskeho zákonníka za to, že ustanovenie úverovej zmluvy o jednorazovom spracovateľskom poplatku v sume 1.499,73 eura je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto toto ustanovenie súd s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka považoval za neplatné. Vychádzal z toho, že žalovanej bol poskytnutý zo strany žalobcu úver len v sume 4.400 eur a nie v sume 5.947,25 eura, ako to tvrdí v žalobe. Jediným oprávneným nárokom žalobcu voči žalovanej sú nároky ohľadne nákladov súvisiacich s predajom motorového vozidla v sume 226,32 eura. Súd vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda žalobu vo zvyšku, t. j. ohľadne zaplatenia sumy 41,53 eura vrátane príslušenstva, t. j. úrokov z omeškania ako nedôvodnú zamietol.

5. Vzhľadom na to, že žalobca podľa § 144 CSP zobral žalobu čiastočne späť v rozsahu istiny v sume 1.876,82 eura, súd konanie podľa ustanovenia § 145 ods. 1 CSP konanie v tejto časti zastavil.

6. Súd prvej inštancie zistil, že vzájomná žaloba žalovanej voči žalobcovi je prevažne dôvodná, keďže žalovaná uhradila celkom sumu 7.556,62 eura pričom kúpna cena motorového vozidla s DPH tak ako to žalobca v žalobe uviedol, predstavovala sumu 1.790 eur. Súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že uvedený úver poskytnutý na základe úverovej zmluvy bol bezúročný a bez poplatkov, a teda žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi len istinu úveru v sume 4.400 eur, avšak žalovaná žalobcovi uhradila po započítaní ceny uvedeného motorového vozidla sumu 9.346,62 eura (7.556,62 eura + 1.790 eur), avšak žalobca mal právo len na vrátenie úveru v sume 4.400 eur, t. j. úveru bez úrokov a poplatkov a teda žalobca nadobudol bezdôvodné obohatenie v sume 4.946,62 eura podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou, ktorú žalovaná uhradila, t. j. 9.346,62 eura a istinou poskytnutého úveru v sume 4.400 eur. Súd preto vzájomnej žalobe s poukazom na uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka vyhovel a vzájomnú žalobu žalovanej vo zvyšku, t. j. ohľadne sumy 127,57 eura ako nedôvodnú zamietol s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti.

7. O trovách tohto konania rozhodol podľa § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže žalobca zobral v prevažnej časti žalovanej sumy žalobu späť a súd konanie o zaplatenie istiny v sume 1.876,82 eura zastavil, s poukazom

na ustanovenie § 256 ods. 1 CSP priznal náhradu trov konania žalovanej, keďže žalobca procesne zavinil, že konanie v uvedenej časti bolo zastavené. Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal aj zo skutočnosti, že súd žalobu žalobcu vo zvyšku ako nedôvodnú zamietol. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. O trovách konania o vzájomnej žalobe žalovanej rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Keďže žalovaná bola v konaní o vzájomnej žalobe žalovanej v prevažnom rozsahu úspešná (súd priznal žalovanej sumu 4.946,62 eura, ale žalovaná požadovala 5.074,19 eura, t. j. úspešnosť žalovanej predstavovala 97,49 %), súd jej priznal náhradu trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcej časti zvyšku žaloby žalobcu, v časti jeho povinnosti zaplatiť žalovanému sumu 4 946,62 eura a v časti, ktorou súdom bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 226,32 eura a vo výroku o náhrade trov konania podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vo zvyšku vyhovie a rozhodne o náhrade trov odvolacieho konania. Uviedol, že náležitosti uvedené v ust. § 9 ods. 2 písm. a/, i/ a j/ a to druh spotrebiteľského úveru, úroková sadzba a odplata sú uvedené v samotnej zmluve.

10. Druh úveru sa nachádza v bode II. Zmluvy o úvere a ročná úroková sadzba a odplata sú uvedené v bode II. dohodnuté podmienky úveru. Poukázal na § 53 ods. 1 OZ s tým, že zmluvná podmienka o poplatku v sume 14 99,73 eura nie je neprijateľnou podmienkou, pretože bola dohodnutá individuálne a vtedy sa posudzuje platnosť podmienky podľa § 34 OZ. Žalobca v odvolaní vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému bezdôvodnému obohateniu podľa § 107 ods. 2 OZ s tým, že k podpisu zmluvy prišlo dňa 1.6.2012 uplatnené právo (právnou zástupkyňou) bolo prvýkrát dňa 1.12.2016 a vzájomná žaloba bola podaná neskôr.

11. Nesúhlasil s názorom súdu, že ak žalobca zobral v prevažnej časti žalobu späť a konanie súd v časti 1786,82 eura zastavil, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Žalobca vzal späť žalobu z dôvodu úhrady žalovaného po podaní žaloby.

12. Považoval rozsudok za nepreskúmateľný, ktorý zakladá porušenie práva na spravodlivý proces.

13. V závere poukázal na to, že zmluva mala všetky náležitosti a nemožno ju považovať za bezúročnú a bez poplatkovú a okrem zákonných úrokov, ktoré v odvolaní rozpísal, žiadal priznať nezaplatené náklady súvisiace s predajom predmetu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva vo výške 226,32 eura.

14. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu písomne vyjadrila konštatujúc, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá má charakter vopred pripravených formulárových zmlúv, ktoré žalobca opakovane uzatváral a používal ich vo vzťahu k neurčitému okruhu spotrebiteľov a ktorých obsah spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť. Zmluva uzavretá medzi žalobcom a žalovaným neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Rozhodnutie súdu je správne a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje.

15. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal odvolaním žalobcu napadnutý rozsudok postupujúc podľa § 378 ods. 1 a § 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario), a dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu je dôvodné (v časti prípustného odvolania), preto postupujúc podľa § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí zvyšku žaloby žalobcu o zákonných úrokoch z omeškania vo výške 8,05 % ročne z požadovaných istín, v časti výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanej sumu 4.946,62 eura, ako aj výrokov o náhrade trov konania (III. a IV.) rozsudok súdu prvej

inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Odvolanie žalobcu, vo vyhovujúcej časti rozsudku, ktorým súd zaviazal žalovanú na povinnosť zaplatiť žalobcovi 226,32 eura, odvolací súd v zmysle § 386 písm. b/ CSP v spojení s § 359 CSP odmietol.

16. S účinnosťou od 01. 07. 2016, prijatím zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), došlo v súlade s § 473 CSP k zrušeniu zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikovateľnosti procesnoprávných noriem, ktorý znamená, že nová procesná úprava sa použije na všetky konania, a to aj na konania začaté pred dňom účinnosti CSP s ustanovenými výnimkami z tohto základného pravidla.

17.1. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

17.2. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

17.3. Podľa § 386 písm. b/ CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

17.4. Podľa § 359 CSP, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

18. V zmysle vyššie uvedeného odvolací súd odvolanie žalobcu smerujúce vo vzťahu k vyhovujúcej, priznanej časti uplatneného nároku v sume 226,32 eura odvolanie odmietol, pretože žalobca nebol subjektívne oprávnený na podanie odvolania.

19.1. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

19.2. Podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

19.3. Podľa § 391 ods. 1 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prerušiť konanie, schváliť zmier, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do ktorého právomoci vec patrí.

20. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

21. Súd je povinný rozsudok odôvodniť spôsobom zakotveným v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, čo je jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu vyplývajúcich z Listiny základných práv a slobôd, ako aj z článku 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorý predstavuje súčasť práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov a právnymi závermi. Stav, kedy rozsudok neobsahuje náležitosti uvedené v ust. § 220 ods. 2 CSP vedie v konečnom dôsledku k tomu, že sa stáva nepreskúmateľným. Ak je rozhodnutie súdu prvej inštancie nepreskúmateľné, musí ho odvolací súd zrušiť, pretože inak by zaťažil konanie vadou, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

22. Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že predmetom vecného odvolacieho prieskumu zostal výrok, ktorým prvoinštančný súd vo zvyšku žalobu zamietol (tretia veta I. výroku), vyhovujúci výrok vzájomnej žaloby (prvá veta II. výroku), a napadnuté, resp. závislé výroky (III. a IV.) o náhrade trov konania.

23. Odvolací súd preskúmavajúc dôvodnosť podaného odvolania žalobcu dospel k záveru, že je potrebné napadnutý rozsudok v rozsahu uvedenom vyššie zrušiť a vec vrátiť v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vykazuje vady v zmysle § 389 písm. b/ a c/ CSP, a teda, že je nepreskúmateľné a taktiež vychádzajúce z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Z obsahu žaloby možno zistiť, že žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 11.6.2015 domáhal zaplata sumy vo výške 1918,35 eura, s nezaplateným zmluvným úrokom vo výške 265,93 eura, s nezaplateným zákonným úrokom vo výške 114,69 eura, so zmluvným úrokom vo výške 23,51% ročne zo sumy 1918,35 od 28.1.2015 do zaplata, so zákonným úrokom z omeškania 8,05% ročne zo sumy 2184,28 eura od 28.1.2015 do zaplata a poplatkami vo výške 263,36 eura.

25. Po čiastočnom späťvzati (podaním zo dňa 18.1.2017) navrhol, aby súd zaviazal žalovanú na zaplata zákonného úroku z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.184,28 eura od 28.01.2015 do 20.07.2015, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2.109,27 eura od 21.07.2015 do 07.09.2015, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.913,27 eura od 08.09.2015 do 26.10.2015, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.717,27 eura od 27.10.2015 do 07.12.2015, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 1.325,27 eura od 08.12.2015 do 01.02.2016, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 734,27 eura od 02.02.2016 do 15.04.2016, zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 340,27 eura od 16.04.2016 do 20.06.2016 a nezaplata náklady súvisiace s predajom predmetu zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva vo výške 226,32 eura.

26. Následne podaním zo dňa 15.5.2017 žalobca navrhol zaviazat' okrem vyššie uvedených nárokov aj istinu vo výške 41,53 eura a zákonný úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 41,53 eura od 21.06.2016 do zaplata.

27. Pokiaľ ide o napadnutý rozsudok, odvolací súd v zhode s odvolacími dôvodmi odvolania konštatuje, že rozsudok nespĺňa atribúty správne a zákonne odôvodneného rozhodnutia a z hľadiska dôvodov ho nemožno považovať za presvedčivý a odôvodnený podľa § 220 ods. 2 CSP.

28. V odôvodnení prvoinštančný súd ustálil skutkový stav týkajúci sa uzavretej zmluvy o úvere s konštatovaním existencie RPMN, úrokovej sadzby, a prílohy s prehľadom jednotlivých splátok. Ďalej súd zistil sumy úhrad žalovanej pred a po podaní žaloby.

29. Prvoinštančný súd napokon konštatoval, že úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu podľa § 9 ods. 2 písm. a/, i/, j/ zák. č. 129/2010 Z.z. a jednorázový poplatok v sume 1499,73 eura považoval ako podmienku za neprijateľnú a v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. t/ OZ ustanovenie za neplatné. Následne uviedol, že úver bol poskytnutý vo výške 4400 (a nie v sume 5947,25 eura). Za oprávnené považoval náklady súvisiace s predajom vozidla vo výške 226,32 eura. Zvyšok žaloby vo výške 41,53 eura a úroky z omeškania zamietol.

30. V zmysle vyššie uvedeného sa javí ako rozporuplné tvrdenie (bod 17. napadnutého rozsudku) na jednej strane, že súd v zmluve identifikoval uvedenú RPMN, úrokovú sadzbu a prílohu s prehľadom jednotlivých splátok a zamietnutie časti žaloby žalobcu z dôvodov podľa § 9 zák. č. 129/2010 Z.z. na druhej strane, hoci jednotlivé citované písmená uvedeného ustanovenia poukazovali na absenciu zmluvne uvedeného druhu poskytnutého úveru, absenciu RPMN a absenciu ročnej úrokovej sadzby. Z obsahu zmluvy, tak ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že zmluva okrem iných náležitostí obsahuje aj údaj o RPMN, údaj o ročnej úrokovej sadzbe (ktorú vo výške 23,51% nemožno považovať za zjavne neprimeranú) a prílohou je tiež finančný splátkový plán uvedený s dňom splátky a jeho rozpisom a tiež celkovým počtom splátok. Existencia uvedených náležitostí zmluvy vyplýva aj zo samotnej zmluvy. K uvedenému je treba dodať, že odvolací súd len z obsahu odôvodnenia (výkladom) napadnutého rozsudku dospel k záveru, že súd prvej inštancie (hoci v časti odôvodnenia právneho posúdenia uviedol ust. § 9 ods. 2 písm. a/, b/, a k/ zák. č. 129/2010 Z.z.), mal zrejme na mysli ust.

§ 9 ods. 2 písm. a/, i/ a j/ cit. zákona, tak ako odôvodňoval v bode 17. napadnutého rozsudku s tým, že ani z obsahu uvedeného odôvodnenia nemožno zistiť, či išlo o § 9 v znení do 31.3.2015, ktorý v písmene j/ stanovuje ako náležitosť ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom po uvedenom dátume uvedené písmeno upravuje náležitosť, a to „odplatu podľa osobitných predpisov“. Nedostatočnosť v uvedení účinnosti aplikovaného práva signalizovalo aj odvolanie žalobcu, ktorý argumentačne vychádzal zo znenia za účinnosti uvedeného ustanovenia po uvedenom dátume. Podľa názoru odvolacieho súdu nemožno konštatovať, že z obsahu zmluvy nemožno zistiť, o aký druh poskytnutia peňažných prostriedkov ide. Celkom určite možno zistiť, že ide o úver poskytnutý za účelom nákupu motorového vozidla.

31. Z tohto pohľadu možno považovať rozsudok za nesprávny a vnútorne rozporne odôvodnený.

32. Pokiaľ ide o poplatok 1499,73 eura je nutné povedať, že súd prvej inštancie sa vôbec nezaoberal tým, že uvedený poplatok bol dojednaný v súvislosti s uzavretím zmluvy a nezhodnotil aplikovateľnosť § 53 ods. 1 OZ (najmä druhej vety ustanovenia) na zmluvné dojednanie o poplatku. Z uvedeného pohľadu možno aj túto časť napadnutého rozsudku považovať za nedostatočne odôvodnenú. Bude treba vyhodnotiť, či z obsahu procesných útokov žalobcu možno (nemožno) považovať poplatok za individuálne dojednaný, a ak nemožno, potom je treba odôvodniť, či sa týka (netýka) hlavného predmetu plnenia alebo primeranosti ceny. Iba tak možno presvedčivo prísť k možnému záveru o neprijateľnosti uvedenej podmienky podľa prvej vety ust. § 53 OZ.

33. Súd prvej inštancie v ďalšom postupe ustáli rozsah uplatnených nárokov žalobcu, a rozsudok riadne (nerozporne) v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodní s tým, že pre právne posúdenie uvedie právne predpisy účinne dopadajúce na uvedený právny vzťah. Odvolací súd tiež poukazuje na odvolanie žalobcu a námietku premlčania, ktorú uplatnil a konštatuje, že pre účely odvolacieho konania ide o hmotnoprávnu námietku, ktorú ustanovenie § 366 v spojení s ust. § 149 a § 152 CSP medzi prípustné novoty v odvolacom konaní nezahŕňa. Z uvedeného pohľadu, keďže ju mohol uplatniť už pri úkone vyjadrenia k vzájomnej žalobe, odvolací súd na námietku premlčania, ako na neprípustnú novotu neprihliadol, a preto sa ňou ani argumentačne v odvolacom konaní nevysporiadal.

34. Vzhľadom na uvedené a prepojenosť žaloby a vzájomnej žaloby (v časti, ktorou vzájomnej žalobe súd vyhovel) rozhodol odvolací súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom zrušením sú dotknuté aj závislé výroky o náhrade trov konania.

35. Odvolací súd poukazuje aj na to, že v záhlaví napadnutého rozsudku chýba označenie sudcu, ktorý vec rozhodoval (§ 220 ods. 1 CSP).

36.1. Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

36.2. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec sú prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

37. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).